

מת (חיפה) 8825-01-25 - מדינת ישראל נ' עלадין ابو אל היג'א

מ"ת (חיפה) 8825-01-25 - מדינת ישראל נ' עלадין ابو אל היג'אל שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 8825-01-25

מדינת ישראל

נ ג ד

עלадין ابو אל היג'א

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לערבותה בחיפה

[22.04.2025]

כבוד השופט תומר שלמה בן חמו

החלטה

1. ביום 20/1/25 הוגש נגד הנאשם כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות מכח סרוב, נהיגה בפסילה, נהיגה בקלות ראש ושימוש בטלפון, بد בבד הוגשה בקשה למעצר עד לתום ההליכים. במעטם הגיעו הבקשה הגיעו הצדדים להסכמה לפיה המשיב ישוחרר למעצר בית ליל עם הפקדה כספית וערבות עצמית הצד ג' וזאת לאחר שניתנה הסכמה לריאות לבוארה ולעלית מעצר.

2. ביום 17.2.25 הוגשה בקשה זו לשינוי התנאים. לאחר מספר בקשות דחייה, טענו הצדדים היום בפני.

3. בא כוח המשיב טען כי קיים שינוי נסיבות בכך כי חישובו של נהיגה בפסילה באופן שלאחר שהמשיב נפל בתיק 21-11-565 למשך 14 ימים המשיב שלח הוא בדואר את רישון הנהיגה שלו עוד ביום 22.12.24 וזה התקבל במחיצות בית המשפט ביום 3.2.25. הפסילה שהוטלה על הנאשם הסתיימה מאחר והמציציות הנפקה אישור הפקדה ברגע שקיבלה בדואר את רישון הנהיגה מיום 22.12.24 (היום בו נשלח בדואר) והעבירה בגין נתפסה הנאשם בזאת ביום 19.1.25 ולשיטתו המשיב לא היה פסול בזמן הרלבנטי.

באשר ליתר העבירות המיחסות למשיב טוען בא כוח המשיב כי בהעדר עבר חריג לא מוגשת בדרך כלל על ידי הנאשם בבקשת למעצר עד לתום ההליכים או פסילה עד לתום ההליכים ומאחר והמשיב מצוי בתנאים תקופה העולה על 3 חודשים, יש להסתפק בתקופה זו ולஹורות על ביטול התנאים.

מאייד, מתנגדת המאשימה וטעונת כי לא חלף זמן ניכר, אין בעובדה כי דבר הדואר התקבל במציציות בית המשפט בפברואר 25 ונעשה חישוב רטראקטיבי לפסילה להוות שינוי נסיבות לשיטתה, لكن אין לסתות מהנסיבות אליהן הגיעו הצדדים מיום 20.1.25 ועל כן מבקשת היא להתר את התנאים על כנם.

4. סעיף 52 לחוק המעצרים קובע כי עיון חוזר בעניין הנוגע למעצר לשינוי בתנאים מגבילים בהם מצוי אדם יעשה באמ "נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת החלטה". הכלל הוא כי הליך בקשה לעיון חוזר לא נדרש מஸלול לערעור מחדש על החלטת מעצר במילויו כאשר התנאים הגיעו בהסכמה הצדדים. על נאשם המגיש בקשה לעיון חוזר צריך להראות כי שינוי הנסיבות יש בו מידע שיכל היה להניע את השופט מלתת את החלטתו המקורית לו היה מודע למידע בשעת הנטינה ראה בש"פ פלוני 18/2608.

כמו-כן נקבע שם כי פרק זמן כי משמעוינו בסעיף 52 לחוק המעצרים מושפע מנסיבות העניין ומתקבלת מן האיזון שבפגיעה בנאדם מהזמן שלחלף בין האינטנסיבי הציבורי שימוש לשוחות במעצר. בוגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המתיחסים לנאים, מידת המסוכנות הנש��פת ממנה, התנהגותו במעצר ונסיבות האישיות. קיבלתם לעיון את תיק החקירה קראתי את חקירות המשיב באזהרה שם העלה מיד את גרסתו כי שלח בדואר את רישון הנגינה אך לא קיבל מענה. כאשר החוקר מטיח בו את העבירה של נגינה בפסילה שב המשיב על גרסתו ומוסר כי הגיע את הרישון בדואר רשום. החוקר שואל את המשיב האם יש לו מסמך להציג בקשר לगרסה זו והמשיב ענה כי "כן, יש לי בבית". השוטר מבקש מהמשיב להציג את המסמך בתוך זמן סביר והמשיב אמר שיעשה את זה בתוך מספר ימים, זאת אכן כך עשה כשהגיש את הבקשה.

5. בנוסף קיבلتם לעיון את הדואר הרשום שלשלח המשיב המוצגים הללו סרוקים בתיק בו נפסל (22-11-22-565) מהם עולה כי התאריך של חותמת רשות הדואר מוטבע תאריך השילחה 22.12.24 והמסמך התקבל בנסיבות בית המשפט ביום 3.2.25 יחד עם רישון הנגינה עצמו והמצירות אכן הנפיקה את אישור הפקודה מיום הממשלה רטראקטיבי כך שבעצם כביכול הפסילה הסתימה עובר למעצרו על ידי השוטר.

6. על פי נוהל 05-08 הפקדת רישון נגינה של בתי המשפט, סעיף 4 מאפשר המצאת רישון נגינה לבית המשפט גם באמצעות דואר ישראל ו אף תחליף רישון נגינה ומורה למזכירות כיצד לפעול כאשר מתקלים מסמכיו הפקודה לתיק .

7. דבר הדואר שמספרו 10920965RR122965092R על פי מעקב משלוחים של דואר ישראל נקלט למשלו בסוכנות הדואר בכפרIASIF ביום 22.12.24. הפעולה הבאה ברצף הcronologic של מסירת הדואר מעלה כי ביום ה - 30.1.25 הועבר דבר הדואר לשילוחו למחוקת דורים חיפה-עכו ובמהמשך נמסר כבר באותו היום חותמת מזכירות בית המשפט על המעטפה הנושאת את ברקען דבר הדואר הוחתמה בחותמת המזכירות ביום ה - 3.2.25.

8. בטיעוניה השיבה המדינה כי דרך העבירה הממשלה מעלה תהיית לאור פער הזמן מושם שמעטפת הדואר נותרה פרק זמן ארוך ולא נשלה לבית המשפט מיד אך לטעמי לא ניתן לזקוף זאת לרעתו של המשיב אשר פעל על פי נוהל בית המשפט ולא הוכח בפניי כי העיקוב נבע לאור התנהלותו.

9. מסכים אני עם דעת המשפט כי קיימים שינוי נסיבות באשר לעבירה של נהיגה בפסילה לאור הממסכים שהובאו לפניי ושהם הוו בידה כאשר ניתנה הסכמה לראיות לאכורה דבר שמתישב גם עם גרסתו של המשפט בחקירות הרשותה עוד בטרם נועץ עמו סגנון ובטרם הגשת כתוב האישום, גרסה שלא נבדקה על ידי המאשימה ולא נסתירה. יש בכך כדי להבהיר לפתחיו שוב את שאלת התנאים המגבילים מחדש לאור הכרטום הראייתי בעבירה זו.
12. באשר למסוכנותו של המשפט, דבר הנלמד העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ומבערו התעבורתי, המשפט הוציא רישיון לשנת 2016 לחובתו 43 הרשעות. אומנם מדובר במספר לא מבוטל של הרשעות אך אין בעברו התעבורתי עבירות שבгинן נפסל (מלבד הרשותה الأخيرة) או עבירות דומות של שכורות ועיקר הרשותה הינה סטיה מנתיב, טלפון, או אחיזת הנהגה בשתי ידיים והtentagot ללא זהירות בדרך. המשפט מצוי בתנאים מגבילים למעלה מ - 3 חדשניים, בمعצר בית ליל בפיקוח משמרנים ובפסילה.
13. באשר לחולף זמן, פסקית בתי המשפט רחבה באשר לתקופת הזמן שיש לקחת בחשבון כאשר אדם מצוי בתנאים מגבילים ותקופה זו נעה בין מס' חדשניים ועד שנה כאשר מדובר בפיקוח באיזוק אלקטרוני.
14. בעניינו מדובר בעבירות תעבורה כאשר הכלל הוא שאין עוצרים נאים עד לתום ההליכים בעבירות תעבורה אלא במקרים חריגים כאשר יש עבר תעבורתי מכבד והנאשם מועל באמונו של בית המשפט. מלכתחילה הסכמה המאשר לתנאים מגבילים של מעצר בית ליל בלבד ופסילה עד לתום ההליכים.
- בשלוב הנתונים שהובאו לפניי באשר להפקדת רישיון הנהגה של המשפט עוד בטרם מעצרו, וחולף הזמן של שלושה חדשניים אני מוצא לנכון לשנות בתנאים המגבילים בהם מצוי המשפט לאור הקושי הראייתי שעלה בין נהיגה בפסילה.
- מادرך, מעבר לעבירה של נהיגה בפסילה שתמשיך ומתוון עד תום במסגרת התקן העיקרי, מיוחסות למשיב עבירות חמורות של נהיגה בשכורות מכוח סירוב שימוש בטלפון ניד, נהיגה ללא בטיחות נהיגה בקלות ראש שלגביה עבירות אלו ההגנה הסכימה לראיות לאכורה ומעין בתיק החקירה שבפניי אני קובע כי יש ראיות לאכורה בשלב זה ואף מעבר לכך באשר לעבירות אלו.
15. השוטר אשר עצר את המשפט לבדיקה עשה זאת לאחר שהבחן שהוא אוחז בטלפון במהלך הנהיגה. עבירה התעבורתי של המשפט כולל 3 הרשעות קודמות בעבירות טלפון ועוד 8 הרשעות נוספות בעבירה של אי אחיזת הנהגה בשתי ידיים. (הרשעות דומות להרשותה الأخيرة שבгинנה נפסל) שיLOB העבירות המיוחסות למשיב שלגביהן אין מחלוקת ראייתית ביחס עם עבורי מצבי על רמת מסוכנות גבוהה שנשקפת מצדו ביחס לצורך להרחיקתו מהכביש.
16. בבש"פ 4438/14 יצחק נאגי נגד מדינת ישראל עמד כב' השופט ניל הנדל על כך שסרוב לביצוע בדיקת ינשוף יוצר "ראיות לאכורה" לעניין פסילת רישיון עד תום ההליכים, וכך לדבריו:

"יוזכר, כי סעיף 46(א) לקודמת התעבורה קובע חזקת שכירות. לפי חזקה זו, נהג המסרב לתת דעתמת נשפה לפי דרישת שוטר יראו אותו כמי שעבר את העבירה. חזקת השכירות יוצרת ראיותلقואורה לעניין הליך ביןינו פסילת רישון הנגינה של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ואולם, הנאשם יכול לסתור חזקה זו (ראאו, למשל: ע"ח 13-13-07-41855-07-4 יעקב בן טולילה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (4.8.2013)). בנסיבות העניין נדמה כי לא עלה בידי המבחן לעשות כן".

החוק קבע עמדה ברורה באשר למסוכנות בנגינה בשכירות, וזאת בקביעו מצד עבירה זו עונש מינימום של שנתיים פסילה, שהוא עונש חובה, אשר רק בקיומם של נימוקים מיוחדים רשאי בהם"ש לסתות ממנו. כך גם נקבע בפסקה - נגינה בזמן שכירות מצביעה על קיומו של סיכון ממשי וודאי לשולם ולביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך.

בת.פ. 308/95 (י-מ) מ"י נ' אשר גבראה, כינה כבוד השופט אליקים רובינשטיין את השכירות כ- "הפקרות גמורה המסכנת את הבריות".

בבש"פ 8011/09 גבי מיכאלי נ' מ"י בערר על פסילה מנהלית שנתקבלה במשך שנה, קבע כבוד השופט י. דניציגר: "סבירוני כי החלטת בית המשפט לטעבורה לקצוב את תקופת הפסילה שהושתה על העורר לשנה אחת ולא להוורא ללא הגדרת זמן מהוועה את האיזון הנכון בין המסוכנות הנש��פת כאמור מנהיגתו של העורר לבין האינטראס של העורר שלא להיענע בפסקה רישינו טרם הורשע בדיינו וכן הפגיעה הצפואה בפרנסתו של העורר בשל עבודתו כנוג מקצוע". 17. לנוכח האמור, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עינתי בחומר החוקירה, בחנתי את נסיבות המקירה, אני נעתר לבקשת באופן חלקית ומורה על שינוי התנאים המגבילים בהם מצוי הנאשם שבו המעצר בבית הילוי בוטל אך

יתר התנאים יותרו על כنم לרבות הפסילה עד לתום ההליכים והערביות הכספיות. יחד עם זאת, לנוכח עבורי התעבורת של המשיב שאינו כולל עבירות דומות, מצאתי לקצוב את תקופת הפסילה לתקופה של חמישה חודשים מיום 19.1.25.

마חר והחלטה זו ניתנת בהuder הצדדים, ההחלטה תכנס לתקף ביום 27/4/25 .
ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"ה, 22 אפריל 2025, בהuder הצדדים.